

نجات اقتصاد آلمان در چیست؟

همپایی در رقابتهای اوری مواجه گردیده است . کهل (Kohl) از زمان بازگشتش از مسافرت تابستانی خود از سنت گیلگن، Santkt Gilgen اطریش همه روز میباید به «فالنزی خود در میکروفون ها اعلام می دارد که مادر خرج کردنمان پا را از حد خود فراتر نهاد ایم . این گفته می تواند به این دلیل صحیح باشد که این دولت شایستگی حکومت بر ما نداشته است .

بنابه عقیده هیلما کوپر (Hilmar Kopper) سخنگوی هیئت مدیره «دویچه بانک (Deutsche Bank) یکی از عوامل تعیین کننده کیفیت موقعیت «رهبریت سیاسی است که باید از این پس دست از حرف برداشته و مشغول عمل شود گرچه این سخن خود گویای حقیقتی می باشد اما این مدیران گران قیمت خود نیز در این ناسامانی سهیمند . در همین رابطه کلاوس سویکل (Klaus Zwickel) رئیس اتحادیه صنایع فلزی ، از بخش اتومبیل سازی به عنوان مثال یاد کرده و ضمن انتقاد از بخش مدیریت متذکر می شود که آنها در دوران شکوفائی اقتصادی به جای مصون نگاه داشتن این صنعت کلیدی از هرگزندی ، در نهایت بی توجهی به اوضاع به گذراندن زندگانی خوش خویش مشغول بودند .

اصناف و کارخانجات کثیری که بیش از ده سال از درآمد بسیار خوبی برخوردار بودند اینک بدون هیچگونه آمادگی قبلی در تنگنا و محاصره بحران اقتصادی بسر می برند . سیاستمداران و مدیران سراسر کشور هم اکنون به دنبال جواب این معما می باشند که نجات اقتصاد آلمان در چیست ؟ و تکیه بر تولد لایبنگر Berthold Leibinger رئیس اسبق کانون اصناف وضعیت اقتصادی را بطور خلاصه توصیف کرد و به این جمله می گوید اوضاع اقتصادی اسف بار می باشد ، واقعیتی را عنوان می سازد که همگان بر آن واقفند . تحت این چنین شرایطی است که اجرای آنچه تاکنون در آلمان غیر قابل تصور بوده است ممکن می گردد و کارخانه ها به منظور

ظاهرا " بعد از یازده سال حکمرانی هلموت کهل (Helmut Kohl) دیگر از این دولت آلمان سیاست و تدبیر بهتری بر نمی آید . " طرح موقعیت " که پنجشنبه گذشته بعد از ایرادگیری های بی انتها بالاخره در کابینه به تصویب رسید به مثابه سوگند آشکاری از جانب مدیران سیاسی بن است .

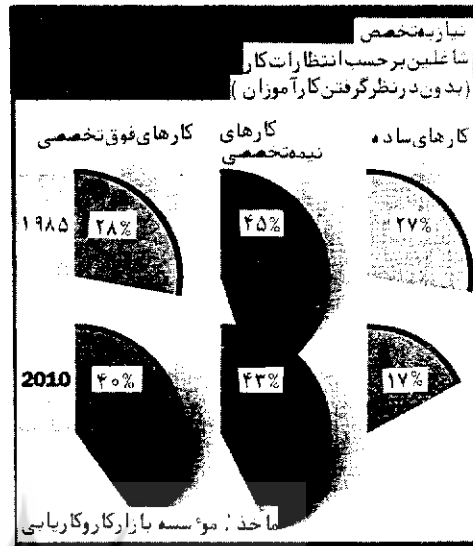
آلمان ۱۹۹۳ جامعه ایست مملو از توقع و انجماد که در اثر سوء استفاده های مالیاتی و مالی بدست آمده است . بدهکاری های دولت دیربست که تثبیت تأمین اجتماعی نسل در حال رشد را به خطر انداخته است . هزینه های هنگفت ، مشکلات اداری و همچنین تبصره های قانونی گوی اقتصاد را می فشارد که روزی در رده اول جهان قرار داشته و اینک با خطر از دست دادن

در برنامه تأمین " آینده " موقعیت اقتصادی آلمان " ، صدراعظم و کابینه اش ضمن مقایسه وضعیت امروز با دوران بازسازی بعد از جنگ جهانی دوم ، از گذشته به عنوان دورانی که آلمانیها سرشار از امید و خوش بین نسبت به آینده ، توان و بازدهی هرچه بیشتر را با حس هم نوعی ، همبستگی و انسانیت پیوند می زدند یاد کرده و معتقد است که امروز اصل پافشاری بر حفظ نتایج حاصله و مایملک بدست آمده رویه رشد است و همچنین معتقد است که با توجه به استفاده کارگران از مرخصی استعلاجی به هنگام کوچکترین سرما خوردگی و غیبت دانش آموزان در مدارس ، این سؤال بوجود می آید که آیا ارزشهای آلمانی از قبیل انسانیت ، صداقت و وقت شناسی دیگر دمه شده و رویه زوال است ؟

تئو وایگل (Theo Waigel وزیر دارایی) که بسیار دیر اقدام کرده است، با کسریست و یک میلیارد مارک از مخارج دولت در واقع به حريم ضعیف ترین قشر جامعه و در بدترین شرایط اقتصادی تجاوز کرده است. بالغ بر ۲۵۰۰۰ شغل در صنعت شیمی، ۳۰۰۰ در صنعت چاپ، ۵۰۰۰۰ در بخش وسایل برقی و حدود همین میزان در کارخانجات اتومبیل سازی از بین خواهند رفت.

و احتمال می رود که ظرف یک سال تعداد مشاغل از بین رفته در بخش قطعات سازی بین پنجاه تا نود هزار باشد. تقریباً "هیچ بخش و کارخانه ای نیست که مجبور به اخراج کارگران و محدود کردن بعضی مشاغل نباشد و بنابراین پیش بینی های انجام شده بازگشت به کار تمام وقت حداقل تا سال دو هزار امکان پذیر نیست. آلمانیها از بالاترین میزان حقوق، کوتاهترین زمان کار و طولانی ترین مرخصی ها برخوردارند، از اینروست، که تولیدات کارخانه های آلمانی واقع در بین رودهای راین (Rhein) و اودر (Oder) نسبت به رقبای اصلی خود در بازارهای جهانی سی درصد گرانتر می باشد. البته مسئله به همین جا ختم نمی شود، بلکه برآن معضله هایی از قبیل بحران مالی و بحران فنی اضافی می گردد. بطوریکه آلمانیها در تمام زمینه های فن-سی اعم از بیوتکنیک (Biotechnologie) و میکروالکترونیک نسبت به ژاپنی ها و امریکایی ها عقب مانده اند.

دست یافتن به این آگاهی، باعث سردرگمی عمومی و نیز سردرگمی وزیر اقتصاد شده است. وی هفته گذشته در رادیو اظهار داشت که علاوه بر هزینه های هنگفت عوامل فنی دیگری نیز که در رابطه با بازارهای بین المللی دارند در بوجود آمدن اوضاع کنونی مقصر می باشند، که باید گفت برنامه تا مین موقعیت نیز از همین ابهام برخوردار است. گفته می شود که کارگران باید بیشتر کار کنند، اما هیچکس نمی داند در کدامین شغل و بازگفته می شود که سن بازنشستی

میدان رقابت خارج شده اند و هرآن رقیبی جدید با کالایی ارزان، اجناس آلمانی را از بازار می راند و از اینروست که روز بروز به تعداد کارخانه ها که کسب تولیدی خود را به کشورهای بلوک شرق سابق انتقال می دهند افزوده می شود.

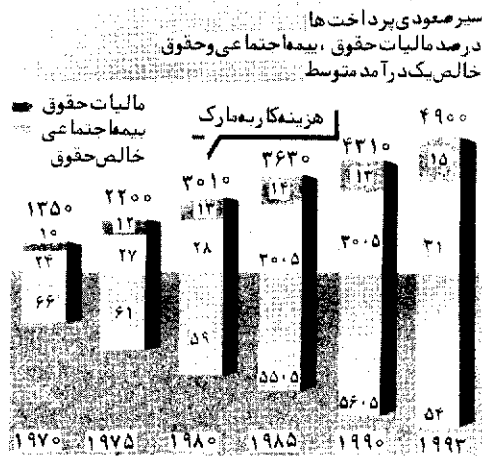
تولیدات آلمان در حال سقوط است و توان اقتصادی در سال جاری به میزان سه درصد کاهش می یابد. سود آلمان از طریق مبادله کالا، خدمات و سرمایه با خارج در سال سقوط دیوار برلین یعنی ۱۹۸۹ یکصد و هشت میلیارد مارک بود که پس از آن سیر نزولی در پیش گرفت بطوریکه پیش بینی می شود در سال جاری میزان کسری بودجه به هفتاد میلیارد مارک برسد. در سال ۱۹۸۹ بخش دولتی سیزده میلیارد مارک بیش از درآمد خود خرج کرد، این مقدار در سال ۱۹۹۱ به یکصد و بیست و سه میلیارد مارک رسید و در حالیکه مقدار آن در سال گذشته یکصد و پانزده میلیارد بوده است تا پایان سال جاری به یکصد و پنجاه و دو میلیارد خواهد رسید. بدهی دولت در سال آینده به دو میلیارد و یکصد و بیست و یک میلیارد خواهد رسید.

ایجاد یک تغییر و تحول اقتصادی بطوریکه در تاریخ آلمان بی سابقه می باشد. اقدام به صرفه جویی و اخراج کارگران کرده اند و یا به عبارت دیگر مشغول ماهیگیری از آب گل آلوده می باشند.

در اینجا این سؤال پیش می آید که آیا یک معجزه اقتصادی در پیش است؟ مسلماً "برای تک تک کارخانه ها چنین است اما سؤال اصلی این است که این امر برای کل اقتصاد به چه معنی است؟ و باز باید پرسید که چند درصد از کل شاغلین از این امر بهره مند می شوند.

به منظور بالا بردن توان رقابت جامعه و ایجاد مشاغل مقرون به صرفه، هفته گذشته از سوی کانون مرکزی صنایع آلمان طرحی در پنججاه صفحه ارائه شد.

کمیسیونی که از سوی دولت ایالتی بادن ورتن برگ (Baden Wurttemberg) به منظور بررسی اقتصاد ۲۰۰۰ تشکیل شده است در گزارش خود، انجماد، سکون و تفکر مالکیت، طلبی حاکم بر جامعه را مسئول بوجود آمدن بحران اقتصادی موجود دانسته است. در بسیاری از صنایع کلیدی آلمانیها دیگر از

باید بالا برود، اما فراموش می‌شود که کارفرمایان و در صدر آنها دولت شاغلین را قسماً از رسیدگی به سن بازنشستگی اخراج می‌کنند.

نوربرت بلوم (Norbert Blum) وزیر کار ضمن انتقاد از طرح وزیر اقتصاد مبنی بر پائین آوردن مالیات‌ها و میزان حقوق و همچنین از بین بردن تأمین اجتماعی، آنرا نقطه عطف در ماندگاری فکری خواند و گفت هر کس که راه خروج از بحران اقتصادی را در پائین آوردن میزان حقوق‌ها و کاستن از تأمین اجتماعی می‌بیند، در واقع هنوز متوجه نشده است که موضع چیست. وی در همین رابطه در جلسه کابینه سه شنبه گذشته خطاب به صدراعظم افزود: اگر زاپنی‌ها برای ساخت یک اتومبیل به نصف مدت زمان مورد نیاز ما احتیاج دارند این دیگر ربطی به هزینه حقوق و مخارج تأمین اجتماعی ندارد.

اغلب مدیران برای انتقاد خود تنها یک آدرس می‌شناسند و آن دولت و هزینه‌های هنگفت تأمین اجتماعی می‌باشد و هرگاه صحبت از راه نجات اقتصاد آلمان به میان می‌آید بدون استثناء نوار از بین بردن خدمات اجتماعی را می‌گذارند.

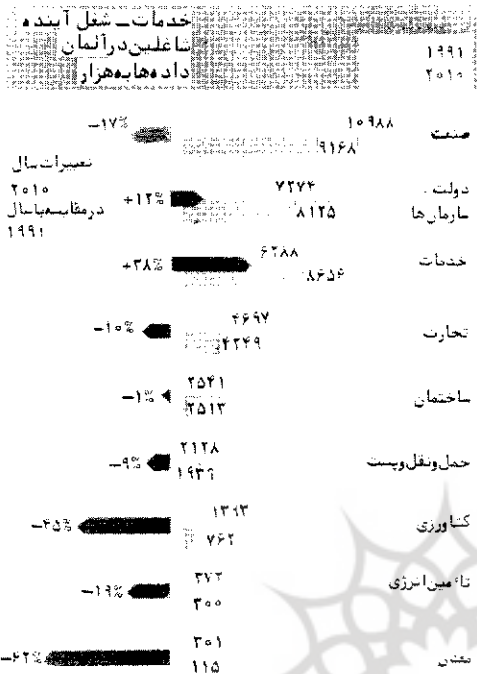
بنابه عقیده ابرهارد فون کوربر (Eberhard von Koerber) رئیس سابق بخش آلمان کارخانه ماشین‌سازی سوئدی - سوئیس (ABB) پائین آوردن سن بازنشستگی منجر به شکست در رقابت‌های "ثابت موقعیت" و همچنین عدم توانایی پرداخت حقوق بازنشستگی در پنجاه سال آینده خواهد شد.

هرمان فراننتس (Hermann Franz) رئیس شورای نگهبان زیمتس در همین رابطه سیاستمداران را نا لایق خوانده و آنها را با گروهی کوهنورد مقایسه می‌کند که باریمانهای فرسوده و مندرس قصد صعود به دیواره شمارلی ابرگر (Eiger) را داشته باشند و در بین راه بر سر استفاده از همیخ جدال کنند. از نظر ادتسارد رویتر (Edzard Reuter)

رئیس دایملر بنز علاوه بر مخارج هنگفت، جهانی کردن رقابت‌ها نیز در بوجود آمدن بحران کنونی سهم به‌سزایی دارند.

هانس بارت (Hans Barth) یکی از محققین مؤسسه معتبر پیش‌گویی‌های اقتصادی در ثمر بال از نحوه برخورد با جو حاکم انتقاد کرده و می‌گوید ما با این رکود اقتصادی آن چنان برخورد می‌کنیم که گویی عمر جهان به آخر رسیده است و این در حالیست که ما باید هوشیارانه با مسئله برخورد کنیم. او خود در دو تحقیق که مؤسسه‌اش با مشارکت وی انجام داده دست به چنین کاری زده است. موضوع یکی از این دو تحقیق سیر تکاملی بیمه بازنشستگی تا سال ۲۰۳۰ می‌باشد. در دومین تحقیق اوضاع اقتصادی تا سال ۲۰۱۰ پیش‌گویی می‌شود. او این چنین نتیجه‌گیری می‌کند که بحث‌های فعلی عمدتاً "اشتباه نیستند بلکه نیمی از واقعیت را در بر می‌گیرند. وی بحران اقتصادی را امری طبیعی می‌خواند و می‌گوید که این امر نتیجه یک رکود اقتصادی جهانیست. وی همچنین از پرداختی‌ها و مالیات‌های سنگین به عنوان امری طبیعی یاد کرده و معتقد است که این موضوع بیش از هر چیز نتیجه اتحاد دو آلمان می‌باشد.

به عقیده بارت بالا رفتن رقم بیکاران نیز در شرایط کنونی امریست طبیعی، وی همزمان با عنوان این مسئله هشدار می‌دهد که این امر نباید باعث شود تا امکانات ایجاد مشاغل جدید نادیده گرفته شود. بارت می‌گوید هم‌اکنون عوامل زیادی هستند که خاطره بحران بدهکاری‌های کشورهای در حال توسعه را در ده سال پیش در ذهن وی زنده می‌سازند. او می‌گوید که آنزمان هم پیام آوران فاجعه از اوضاع وخیم اقتصادی و در هم ریختن نظام جهانی سیستم‌های مالی و اقتصادی سخن می‌گفتند، اما بعد از آن سه میلیون شغل جدید در آلمان پدید آمد. به منظور آماده‌سازی اقتصاد آلمان برای شرکت در رقابت‌های سخت‌تر جهانی باید کار را از قسمت‌های مختلف شروع کرد. آنان که از بحران هزینه سخن می‌گویند حواس خود را روی مالیات‌های سنگین پرداختی‌های دولت متمرکز کرده و اینگونه وانمود می‌کنند که گویی آلمان با اقتصادی فلج شده در محاصره رقابتی قرار گرفته که هر یک در شکوفایی اقتصادی بصر می‌برند. اما واقعیت درست برعکس می‌باشد و دولت‌های سراسر اروپا با مشکلات عظیم اقتصادی روبرو می‌باشند و بدین‌قرار است که فرانسوی‌ها که تا چندی پیش خود را در اوج می‌دیدند و درصد بودند که

مارک را از صدرواحد پولی اروپا به زیر کشند امروز خود بایک کسری بودجه قابل توجه و بیگاران روبه رشد مواجه می‌باشند. و به همین ترتیب امریکایی‌ها غریب یکسال است که ناگامانه در انتظار یک جهش اقتصادی بسر می‌برند و بیل کلینتون، با هزاران مشکل توانست نهایتاً برنامه خود را جهت پائین آوردن یک کسری بودجه عظیم به تصویب مجلس برساند.

بدیهیست که تحت شرایطی که اوضاع مالی خریداران خوب نمی‌باشد کشوری مانند آلمان که حدود یک سوم تولید ملی خود را صادر می‌کند نمی‌تواند در انتظار فروش روبه رشد باشد و مسلم است که این اوضاع با رشد صعودی واحد پول این کشور هرچه بغرنج‌تر می‌شود و به همین دلیل است که از آغاز سال جاری محصلوات آلمانی در اروپا گرانتر شده‌اند. و حتی ژاپن که در زمره یکی از سرسخت‌ترین رقبای اقتصادی جهان به شمار می‌آید خود در آنچنان بحران اقتصادی بسر می‌برد که یک برنامه چند میلیاردی تنها تغییرات نامحسوسی در اوضاع اقتصادی آن کشور پدید آورد. علاوه بر این از آنجائیکه از آغاز سال جاری بین در مقایسه با دلار بیست درصد افزایش قیمت داشته، رفته رفته صنعت هم در این کشور دچار مشکلات شده و پیش‌بینی می‌شود که بزودی حداقل دهم رشکستگی بزرگ در این کشور اعلام شود. و حتی صنعت عظیم اتومبیل سازی از گزند این اوضاع مصون نبوده و در ششماه اول سال جاری هفت درصد کاهش تولید داشته است. به گزارش خبرنگار برزن تسایتونگ (Borsenzeitung) دیگر حماسه کنترل هزینه و موفقیت‌های روش‌رفته جوی بدست سخت‌ترین بحران صنعت کلیدی ژاپن خاتمه یافته و نیز اثری هم از یک تغییر و تحول جدید دیده نمی‌شود.

آمار بیگاران قسمت غربی آلمان که به طسور وحشتناکی روبه رشد است نشانگر تحوولی بنیادی و شدید در کارخانه‌های این کشور می‌باشد. امروزه بخشی نیست که در آن هزاران نفر را

اخراج نکنند و کارخانه‌ها در صدند که میزان تولیدات خود را تا حد درصد‌های دورقمی بالا برند.

هانس دیتر نیومن (Hans Dieter Neumann) عضو هیئت مدیره کنسرن تجاری هانیسل (Haniel) که نسبت به آینده خوشبین می‌باشد، معتقد است که این بحران یک تیروی پاکسازی باخود به همراه دارد که در نتیجه اقتصاد آلمان را تغالزداپی خواهد کرد و باعث می‌شود که آلمانیها بزودی و پاکتر از گذشته مجدداً "به عرصه رقابتها بازگردند. در بازار بورس نیز چنین عقیدهای وجود دارد و تخمین زده می‌شود که کارخانه‌های تغالزداپی شده قادرند که در صورت بوجود آمدن یک جهش اقتصادی سود قابل توجهی بدهند و از این روست که از هفته‌های گذشته نرخها در بازار بورس سیر صعودی می‌گذرانند.

هلموت ورنر (Helmut Werner) رئیس کارخانه مرسدس می‌گوید: ما خود را برای

رقابت‌های حذفی جهانی مجهز می‌سازیم. این کنسرن که در گذشته بدون توجه به قیمت‌ها اتومبیل‌های خود را به میزان دلخواهی وارد بازار می‌کرد امروزه تحت تأثیر بحران اقتصادی قرار گرفته و اجباراً "میزان تولید و عرضه خود را پائین آورده است.

ورنر به محض عهد مدار شدن سمت جدید خود در پایان ماه اعلام داشت که در این کنسرن تحولات بنیادی بوجود خواهد آورد و مدل‌های جدیدی وارد بازار خواهد شد. وی همچنین اعلام داشت که اتومبیل‌های جدید مدل (C) از مدل‌های پیشین خود گرانتر نخواهد بود. رئیس مرسدس که در نظر دارد هزینه‌ها را شدیداً "پائین بیاورد می‌گوید ما تا بحال در موضع دفاعی بسر می‌بریم و اینک باید حالت تهاجمی داشته باشیم.

بعقیده وی راه موفقیت در رقابت‌های جهانی بالا بردن سطح تولید تا مرز 40% می‌باشد. کارخانه مرسدس که تا بحال هزاران شغل را از

بین برده است قصد دارد که در سال آینده چهارده هزار شغل دیگر را در کارخانه خود خط بزند و در این راستا از اخراج کارگران و پائین آوردن خدمات اجتماعی آنان نیز ابایی ندارد. بطوریکه تا پایان این برنامه از تعداد شاغلین مرشدس سی هزار نفر کم خواهد شد و حتی تحت شرایطی که میزان تولید به بالاترین رکورد گذشته خود برسد این کارخانه نیازی به استخدام حتی یک کارگر جدید هم نخواهد داشت، چرا که پرسنل تقلیل یافته قادر است با سازماندهی جدید شیوه تولید و با بکارگیری ساعات کار انعطاف پذیر حجم تولیدات را بالا ببرد.

کنسرن های شیمیائی اطراف رود راین (Rhein) و ماین (Main) نیز به پیروی از شیوه ورنر ۲۵۰۰۰ شغل را در این بخش از بین برده و ۱۳ کارخانه را تعطیل کرده اند، این کنسرن ها از تولید محصولات که با ضرر همراه بوده است صرف نظر کرده و زمینه های معاملاتی جدیدی بوجود می آورند.

آژانس معتبر آمریکایی استاندارد و پورز (Standard & Poors) اوضاع کنسرن های شیمیایی را علی رغم بحران فروش، کمی سود داشتن بالاترین هزینه تولید بسیار خوب برآورد کرده است، بطوریکه بعقیده کریستیان ونک (Christian Wenk) کارشناس بخش شیمی این آژانس پیدایش یک جهش اقتصادی را مسلم دانسته و معتقد است که آلمانیها برای تنشهای اقتصادی آینده جواب مؤثری دارد.

برخلاف کهل و وزیر اقتصادش رکس رودت Rexrodt که با بیکارگیری مانورهای منحرف کننده از ارائه طرحی قاطع بمنظور پائین آوردن بدهکاریها و مخارج دولت ظفره می رود بخش خصوصی توانسته است هرچند با تأخیر اقداماتی مثبت در جهت خروج از بحران فعلی بعمل بیاورند.

پیشگویان اقتصادی در تحلیل خود از بیمه بازنشستگی به این نتیجه رسیده اند که این سیستم

حتی در شرایط وخیم تر اوضاع اقتصادی تأمین است و نیازی به تغییرات بنیادی ندارد این در حالی است که مؤسسات، سیاستمداران و اقتصاد دانان بحران مالی بیمه های اجتماعی را دلیل سقوط اقتصاد آلمان دانستند، درحالی که بحران حاکم بر این بیمه در اثر فرسوده بودن سیستم آن بوجود نیامده، بلکه معلول سوء استفاده هایی است که از آن بعمل آمده است.

دولت بن که از هیچ فرصتی برای عنوان کردن سوء استفاده مفت خواران از بیمه های اجتماعی فروگذار نیست صندوق اجتماعی را برای تأمین مخارج اتحاد آلمان غارت کرد. به گفته نوربرت بلوم وزیر کار تا سال ۱۹۹۶ حدود دویست و سی میلیارد مارک از حق بیمه های بازنشستگی و بیکاری از غرب به شرق انتقال داده می شود و این ضرر کلانی است که دولت به اقتصاد آلمان وارد می کند، چرا که هزینه های هنگفت کناری دستمزد (بیمه های بیکاری و بازنشستگی) که شرکتهای مدام از آن شکایت می کنند عمدتاً تحت تأثیر اتحاد دو آلمان بوجود آمده اند.

به این ترتیب است که سیستم تأمین اجتماعی یکی از پیشرفته ترین کشورهای صنعتی قربانی اقتصاد فرسوده آلمان شرقی می شود.

سالانه سی و هشت میلیارد مارک از صندوق بیمه بیکاری جهت تأمین زندگی دو میلیون انسان بیکار بین شهرهای رستوک و درسدن پرداخت می شود در حالی که چنانچه مخارج کلی بازار کار از صندوق مالیاتها تأمین شود از سهم هر نفر ناسه درصد کاسته می شود که البته در اینصورت کارمندان و صاحبان مشاغل آزاد نیز سهمی بعهده دارند.

ناگفته نماند که بیشترین فشار مالی تحت تأثیر اتحاد دو آلمان به صندوق بیمه بازنشستگی وارد شده است مخارج ناشی از اتحاد دو آلمان که البته اجتناب ناپذیر بوده است می توانست از طریق بالا بردن مالیاتها بهتر تقسیم شود.

رویتر می گوید جامعه ما باید خود را با این

واقعیت عجبین سازد که درصد بیکاران ما برای سراسر آلمان (غربی و شرقی) بطور متوسط یک عدد دورقمی خواهد بود، حتی اگر تقاضای کالاهای ما برخلاف انتظار صورت شدیدی بالا رود.

بارت نیز معتقد است که آمار بیکاران تا سال ۱۹۹۵ بالا می رود و از آن بعد امکان کاهش آن می باشد، چرا که تغییر و تحولات جدید در حال حاضر بیشتر از آنچه مشاغل جدید بوجود می آورد باعث از بین رفتن مشاغل موجود می شود بنابراین پیش بینیها آمار شاغلین در شاخه صنعت تا سال ۲۰۱۰ تا حدود ۱/۵ میلیون کاهش می یابد، سندیکاها بایستی خود را برای رویارویی با دورانی سخت آماده سازند چرا که کارخانجات کثیری محصولات خود را در ممالک ارزان قیمت اروپای شرقی با هزینه های بسیار کم تولید خواهند کرد. افزایش حقوق امکان پذیر نخواهد بود و حقوق کارگران ساده کاهش خواهد یافت و اختلاف طبقاتی بیشتر و بزرگتر خواهد شد.

بدین ترتیب صنعت آلمان می تواند مجدداً در بازار رقابتها وارد شود، اما آمار شاغلین همچنان کاهش می یابد و از اینرو اقتصاد آلمان ناچار است در سراسر جهان در جستجوی محصولات و بازارهای جدیدی باشد.

سیاست تکنولوژی بن تا بحال تنها در یک مسئله پی گیر بوده، و آن به هدر دادن مبالغ میلیاردی در پروژه های گران قیمت بوده که در رقابتها فاقد هرگونه شانس بوده است.

پروژه ساخت سیستم تلویزیونی (H.D.T.V) که سالیان سال از سوی دولت برخوردار بوده است در بهار سال جاری بعلت عقب بودن اروپائیها از امریکا متوقف شده است ۴۰٪ از کل بودجه تکنولوژی عظیم دایناسور از طرف دولت تأمین می شود و این درحالی است که دولت تنها ۸٪ از کل هزینه تکنولوژی نوین قرن بیست و یکم را متقبل شده.

دارودسته کهل هنوز هم به اهمیت آموزش

اتاق بازرگانی

نشریات اتاق بازرگانی و صنایع و معادن ایران

ضمائم " هفته نامه "

آنچه تاکنون منتشر شده است :
 راهنمای صادرات کالا - چگونه میتوان کالا صادر کرد ؟
 راهنمای صادرات میوه و تره بار
 راهنمای جدول تعرفه گمرکی
 قانون تشکیل اتاق بازرگانی و صنایع و معادن ایران
 شرایط (اصطلاحات) بازرگانی بین المللی
 راهنمای واردات کالا
 راهنمای درج شرط داوری در قرارداد های بین المللی
 جریان داوری در دیوان داوری اتاق بازرگانی بین المللی
 واژه نامه اصطلاحات بین المللی گمرکی
 راهنمای صادرات کالا - چگونه میتوان کالا صادر کرد ؟
 (چاپ دوم با تجدید نظر)
 اجرای احکام داوری
 بارنامه و نقش آن در تجارت بین المللی
 بیمه و کاربرد آن در جهان امروز
 آشنائی با بیمه حمل دریائی کالا - شرایط و کاربرد
 قانون و آئین نامه مربوط به جلب و حمایت سرمایه های خارجی

کتابها

آنچه تاکنون منتشر شده است :
 ویژه نامه سمینار بررسی مسائل صنایع کشور
 ویژه نامه سمینار بررسی مسائل صنایع نساجی کشور
 ویژه نامه اجلاس هیات اتاقهای بازرگانی و صنایع و معادن جمهوری اسلامی ایران ، جلد اول
 اقتصاد اسلامی ، جلد اول - مالکیت فردی در اسلام
 اقتصاد اسلامی ، جلد دوم - مالکیت و تحدید مالکیت در اسلام
 راهنمای اعضای اتاق بازرگانی و صنایع و معادن ایران ، دوره اول :
 سالهای ۶۵ - ۱۳۶۱ به زبان انگلیسی
 راهنمای صنعت و تجارت نساجی ایران ، به زبان انگلیسی

Law and Regulations Concerning
 The Attraction and Protection of
 Foreign Investments in Iran

دیگر نشریات

آنچه تاکنون منتشر شده است :
 پوستر سوره الحمد

به مثابه عاملی مؤثر بر موفقیت اقتصادی پی
 نبردهاند . دانشگاه های آلمان نه تنها درجه
 یک نیستند ، بلکه بسیار قدیمی و پرجمعیت
 می باشند . در زمینه حفظ محیط زیست با اتکا
 به این بهانه که اقتصاد قادر به تحمل فشار
 زیادی نیست همه چیز را نابود می کند . بنا به
 تخمین کارشناسان تکنولوژی محیط زیست درآمد
 جهانی حاصله از این تکنولوژی تا سال ۲۰۰۰
 افزایش یافته و به ۳۰۰ میلیارد مارک می رسد .
 زیگار موسدورف (Sigmar Mosdorf)
 کارشناس فنی حزب سوسیال دموکرات معتقد
 است که تحت چنین شرایطی می توان در آلمان
 ۸۰۰ هزار شغل جدید بوجود آورد .

اما در " برنامه موقیت " دولت هیچگونه
 پیشنهادی در این زمینه مشاهده نمی شود . پس
 چه کسی اقتصاد آلمان را نجات می دهد ؟
 نوربرت بلوم وزیر کار برای همکاری با
 کابینه آشکار ساخت که این ناجی هرکس باشد ،
 مسلماً " گونتر رگس رودت وزیر اقتصاد نیست و
 تدابیر وی را جهت " تأمین آینده " بدون اثر
 و بعضاً " بی عقلی خواند . وی اضافه کرد کموزیر
 اقتصاد با اعداد و بازار کار مربوط به سال ۲۰۳۰
 بازی می کند ، در حالی که حتی از اوضاع سال
 آینده هم هیچ اطلاعی ندارد .

وی با اعتراض اضافه کرد که خیلی ها بدون
 در نظر گرفتن واقعیت ها و داشتن هیچگونه
 شناختی از موضوع در باره " و بازنشستگی و بازار
 کار صحبت می کنند .

هلموت کهل که کاملاً " ساکت به این سخنرانی
 گوش می داد ، و در بعضی مواقع چهره اش از خشم
 برافروخته می شد و قصد داشت با ارائه همین
 برنامه (برنامه موقیت) وارد مبارزه انتخاباتی
 شود ، از وزیر منتقد خود برای شرکت در
 جلسات بعدی دعوتی به عمل نیاورد .

اقتصاد آلمان باید خود ناجی خود باشد .

مأخذ : مجله اشپگل ، شماره ۳۶ - سپتامبر
 ۱۹۹۳